

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

P8_TA(2016)0020

ES prioritātes ANO Cilvēktiesību padomes 2016. gada sesijās

Eiropas Parlamenta 2016. gada 21. janvāra rezolūcija par ES prioritātēm ANO Cilvēktiesību padomes 2016. gada sesijās (2015/3035(RSP))

(2018/C 011/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un ANO cilvēktiesību konvencijas un tām pievienotos fakultatīvos protokolus,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. 60/251, ar ko izveido Cilvēktiesību padomi (UNHRC),
 - ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Eiropas Sociālo hartu un ES Pamattiesību hartu,
 - ņemot vērā ES Rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju (2015–2019),
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par UNHRC,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp rezolūcijas par debatēm par cilvēktiesību pārkāpumiem, demokrātiju un tiesiskumu,
 - ņemot vērā 2015. gada 17. decembra rezolūciju par 2014. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27. un 47. pantu,
 - ņemot vērā 2015. gada UNHRC ikgadējo ziņojumu ANO Ģenerālajai asamblejai,
 - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
- A. tā kā 2015. un 2016. gadā atzīmējamas vairākas svarīgas gadadienas attiecībā uz cilvēktiesībām, mieru un drošību: Apvienoto Nāciju Organizācijas dibināšanas 70. gadadiena, Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) un Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (ICESCR) 50. gadadiena, ANO deklarācijas par tiesībām uz attīstību (1986) 30. gadadiena un Pekinas deklarācijas un rīcības platformas (1995) 20. gadadiena, kā arī apūt 15 gadi, kopš pieņemta gan nozīmīgā ANO Drošības padomes rezolūcija par sievietēm, mieru un drošību (2000), gan Tūkstošgades attīstības mērķi (2000);
- B. tā kā visām valstīm ir pienākums nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu neatkarīgi no rases, izcelsmes, reliģiskās pārliecības, šķiras, kastas, dzimuma, seksuālās orientācijas vai ādas krāsas, tā kā tas atkārtoti apliecina atbalstu cilvēktiesību (pilsonisko, politisko, ekonomisko, sociālo vai kultūras) nedalāmības principam, jo cilvēktiesības ir savstarpēji saistītas un atkarīgas, un tā kā vienu cilvēktiesību liegšana ietekmē pārējās cilvēktiesības; tā kā visām valstīm ir pienākums ievērot savu iedzīvotāju pamattiesības un saistības veikt konkrētus pasākumus šo tiesību ievērošanas uzlabošanai valsts līmenī un sadarboties starptautiskā līmenī, lai visās jomās novērstu šķēršļus cilvēktiesību realizācijai;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0470.

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

- C. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanas, veicināšanas un aizsardzības princips ir Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem; tā kā iekšējo un ārējo darbību saskaņotība cilvēktiesību jomā ir būtiska, lai nodrošinātu uzticēšanos ES cilvēktiesību politikai ārzemēs;
- D. tā kā Savienības rīcību attiecībā ar trešām valstīm nosaka Līguma par Eiropas Savienību 21. pants, kurā atkārtoti uzsvērts cilvēktiesību un pamatbrīvību universāluma un nedalāmības princips, un paredzēta cilvēka cieņas, vienlīdzības un solidaritātes principa ievērošana, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu un starptautisko tiesību principu ievērošana starptautiskās darbībās;
- E. tā kā cilvēktiesību ievērošanas jautājumi būtu sistemātiski jāiekļauj visās politikas jomās, kas saistītas ar mieru un drošību, attīstības sadarbību, migrāciju, tirdzniecību un investīcijām, humāno palīdzību, klimata pārmaiņām un cīņu pret terorismu, jo šīs problēmas nevar risināt atrautī no cilvēktiesību ievērošanas;
- F. tā kā ANO dalībvalstis ir pieņēmušas un apņēmušas īstenot programmu 2030. gadam, kas paredz visur pasaulē ievērot cilvēktiesības un cilvēka cieņas, tiesiskuma, taisnīguma, vienlīdzības un nediskriminācijas principus;
- G. tā kā ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) regulārās sesijas, īpašo referentu iecelšana, vispārējo regulāro pārskatu (UPR) mehānisms un speciālās procedūras, kas vērstas uz situāciju konkrētās valstīs vai tematiskiem jautājumiem, sniedz ieguldījumu cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma veicināšanai un ievērošanai;
- H. tā kā ir atzīts, ka daži no Cilvēktiesību padomes pašreizējiem locekļiem ir starp nopietnākajiem cilvēktiesību pārkāpējiem un ar sliktu reputāciju gan attiecībā uz sadarbību ar ANO speciālajām procedūrām, gan prasībām ziņošanas jomā ANO Cilvēktiesību līguma iestādēm,

ANO Cilvēktiesību padome

1. atzinīgi vērtē vēstnieka *Choi Kyong-lim* iecelšanu par UNHRC 2016. gada priekšsēdētāju;
2. atzinīgi vērtē UNHRC gada ziņojumu ANO Ģenerālajai asamblejai, kas attiecas uz 28., 29. un 30. sesiju;
3. vēlreiz pauž savu nostāju, ka UNHRC locekles būtu jāievēl no to valstu vidus, kuras ievēro cilvēktiesības, tiesiskumu un demokrātiju, un mudina ANO dalībvalstis cita starpā sekmēt to, lai jebkuras valsts ievēlēšana par UNHRC locekli būtu atkarīga no kritērijiem, kuru pamatā ir sniegums cilvēktiesību jomā; pauž bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem dažās valstīs, kuras nesen ievēlētas par UNHRC locekļēm; uzskata, ka dalībvalstīm nevajadzētu atbalstīt tādu valstu ievēlēšanu UNHRC, kuras neievēro cilvēktiesības;
4. uzsver, ka ir svarīgi aizstāvēt ANO Augstā cilvēktiesību komisāra biroja (UNHRC) neatkarīgo statusu un integritāti, lai tas arī turpmāk varētu īstenot savas pilnvaras efektīvi un objektīvi; šajā sakarībā aicina nodrošināt OHCHR pienācīgu atbalstu un finansējumu; atkārtoti pauž atbalstu speciālajām procedūrām un mandātu turētāju, piemēram, īpašo referentu, neatkarīgajam statusam, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus pilnīgi objektīvi, un aicina visas valstis sadarboties ar šīm procedūrām; pauž dziļu nožēlu par sadarbības trūkumu, ko apliecinājušas dažas dalībvalstis;
5. atkārtoti apliecinā, cik svarīgs ir vispārējā regulārā pārskata (UPR) universālums, lai varētu panākt pilnīgu izpratni par stāvokli cilvēktiesību jomā visās ANO dalībvalstīs, un atkārtoti pauž atbalstu šā pārskata otrajam ciklam, kurā galvenā vērība ir pievērsta pirmajā ciklā pieņemto ieteikumu īstenošanai; tomēr atkārtoti aicina, lai ieteikumi, ko valstis nepieņem pirmajā ciklā, tiktu vēlreiz pārskatīti, UPR procesam turpinoties;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

6. uzsver nepieciešamību nodrošināt to, lai UNHCR darba visos aspektos pilnībā tiktu iesaistīts plašs ieinteresēto personu loks, jo īpaši pilsoniskās sabiedrības pārstāvji, un pauž bažas, ka nopietni ierobežojumi un kavēkļi traucē pilsoniskās sabiedrības līdzdalību UPR procesā; aicina ANO dalībvalstis, tostarp ES dalībvalstis, izmantot UPR arī kā līdzekli cilvēktiesību stāvokļa novērtēšanai pašu mājās un sagatavot ieteikumus šajā sakarībā;

7. aicina ES sekot līdzi UPR ieteikumu izpildei visos ES politikas dialogos ar attiecīgajām valstīm, lai izpētītu veidus un līdzekļus ieteikumu īstenošanai ar valstu un reģionālajām stratēģijām;

8. atzinīgi vērtē ANO augstā cilvēktiesību komisāra pārmaiņu iniciatīvu, kuras mērķis ir uzlabot un pastiprināt ANO cilvēktiesību biroju globālo pārstāvību, izveidojot astoņus reģionālos centrus cilvēktiesību ievērošanas uzraudzībai un veicināšanai, tieši sadarbojoties ar partneriem, lai panāktu, ka cilvēktiesību mehānismu ieteikumi tiek reāli īstenoti; par godu UNHCR 10 gadu jubilejai aicina novērtēt Padomes ietekmi, tostarp attiecībā uz tās mandātu un tās rezolūciju un citu lēmumu īstenošanu;

Pilsoniskās un politiskās tiesības

9. pauž bažas par dažās valstīs veiktiem konstitucionāliem labojumiem, kuru mērķis ir mainīt noteiktos ierobežojumus attiecībā uz prezidenta pilnvaru laiku, jo šis jautājums dažos gadījumos ir radījis ar vēlēšanām saistītu vardarbību; vēlreiz apliecina, ka cieņa pret pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, tostarp individuālo un kolektīvo vārda brīvību un pulcēšanās un biedrošanās brīvību ir demokrātiskas, tolerantas un plurālistiskas sabiedrības galvenie rādītāji;

10. atkārto, ka brīva, patiesa ievēlēšana periodiskās, vispārējās un vienlīdzīgās vēlēšanās ir pamattiesības, kam vajadzētu būt visiem iedzīvotājiem saskaņā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (21. panta 3. punkts) un Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (25. pants); vēlreiz apstiprina, ka vārda brīvība un aktīva un rosinoša vide neatkarīgai un plurālistiskai pilsoniskajai sabiedrībai ir priekšnosacījumi cilvēktiesību ievērošanas sekmēšanai;

11. uzskata, ka mūsdienu digitālās tehnoloģijas visā pasaulē rada iespējas un problēmas gan saistībā ar tiesību uz privātumu aizsardzību un vārda brīvības izmantošanu tiešsaistē, gan arī ar drošību, jo mūsdienu digitālās tehnoloģijas bieži var tikt izmantotas ekstrēmistu un teroristu propagandai un rekrutēšanas kanāliem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ANO īpašā referenta jautājumos par privātumu digitālajā laikmetā iecelšanu, kura pilnvarās ietilpst novērošanas un privātuma jautājumi, kas skar cilvēkus gan tiešsaistē, gan bezsaistē;

12. aicina ANO dalībvalstis, tostarp ES dalībvalstis, īstenot ANO īpašā referenta jautājumos par rasisma, rasu diskriminācijas, ksenofobijas un ar tiem saistītās neiecietības veidiem mūsdienās ieteikumus, lai cīnītos pret rasu, etniska un ksenofobiska naida izplatīšanos un kūdišanu internetā un sociālo plašsaziņas līdzekļu tīklos, veicot atbilstošus likumdošanas pasākumus un vienlaikus pilnībā ievērojot vārda un uzskatu brīvību;

Cilvēktiesību aizstāvji

13. nosoda to, ka valdības spēki vairākās trešās valstīs turpina vajāt un apcietināt cilvēktiesību aizstāvjus un opozīcijas pārstāvjus; pauž bažas par negodīgiem un ierobežojošiem tiesību aktiem, tostarp ierobežojumiem attiecībā uz ārvalstu finansējumu, kā rezultātā mazinās pilsoniskās sabiedrības aktivitāšu iespējas; aicina visas valdības veicināt un atbalstīt plašsaziņas līdzekļu brīvību, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un cilvēktiesību aizstāvju darbību un ļaut viņiem darboties bez bailēm, represijām vai iebiedēšanas;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

14. uzskata, ka cilvēktiesību aizstāvju un opozīcijas aktīvistu sistemātiska iebiedēšana un apcietināšana vairākās valstīs, kas ir UNHRC locekles, apdraud UNHRC uzticamību; mudina ES un tās dalībvalstis veicināt ANO līmeņa iniciatīvu par saskaņota un visaptveroša risinājuma izstrādi tām galvenajām problēmām, ar kurām visā pasaulē saskaras gan cilvēktiesību aizstāvji, kas strādā ar sieviešu tiesībām, vides, zemes un pirmiedzīvotāju tiesību aizstāvību, korupciju un nesodāmību un reliģiju, gan arī žurnālisti un citi cilvēktiesību aizstāvji, kuri izmanto plašsaziņas līdzekļus, tostarp tiešsaistes un sociālos plašsaziņas līdzekļus, kā arī pastāvīgi atmaskot uzbrukumus viņiem;

15. pauž dziļas bažas par arvien pieaugošo uzbrukumu skaitu humānās palīdzības darbiniekiem un medicīnas objektiem; atgādina, ka jebkādi šādi uzbrukumi ir aizliegti saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām (IHL) un aicina konfliktā iesaistītās puses ievērot to noteikumus; uzsver, ka ir svarīgi uzlabot palīdzības darbinieku drošību, lai efektīvāk reaģētu uz uzbrukumiem;

Nāvēssods

16. atgādina, ka ES piekopj pilnīgas neiecietības politiku attiecībā uz nāvēssodu un atkārtoti pauž savu pastāvīgo nostāju pret nāvēssodiem, spīdzināšanu un nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu rīcību vai sodīšanu visos gadījumos un apstākļos; uzsver, ka ES ir svarīgi turpināt censties panākt moratorija noteikšanu nāvēssodam, un atkārtoti uzsver, ka nāvēssoda atcelšana veicina cilvēka cieņas principu ievērošanu; atkārtoti pauž nostāju, ka trešām valstīm, kas vēlas saņemt finansiālu palīdzību, tehnisko atbalstu, spēju veidošanas pasākumus un cita veida atbalstu narkotiku apkarošanas politikas īstenošanā, ir jāatceļ nāvēssods par narkotiku jomā izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem; pauž atbalstu tam, lai tiktu izveidots īpaša referenta cilvēktiesību un narkomānijas apkarošanas politikas jomā amats;

17. atzinīgi vērtē līdz šim panākto ievērojamo progresu, jo daudzas valstis ir apturējušas nāvēssodu izpildi, savukārt citās ir veikti likumdošanas pasākumi šā soda veida atcelšanai; tomēr pauž nožēlu, ka dažās valstīs pēdējo gadu laikā nāvēssodu izpilde atjaunota; aicina tās valstis, kuras ir atcēlušas šo soda veidu vai jau ilgstoši noteikušas tā moratoriju, nemainīt savu apņemšanos un atkal neieviest to;

Reliģijas brīvība

18. atgādina, ka domas, apziņas, reliģijas un ticības brīvības ir cilvēka pamattiesības, kas atzītas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un garantētas arī ANO Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām 18. pantā; atgādina arī par šīs brīvības savstarpējo saistību ar citām cilvēktiesībām un pamatbrīvībām, kas ietver tiesības ticēt vai neticēt, brīvību paust teistisku, neteistisku un ateistisku pārliecību, kā arī tiesības pieņemt, mainīt un pamest vai atgriezties pie ticības pēc paša izvēles; pauž bažas par to, ka dažās valstīs joprojām neievēro ANO standartus un piemēro valsts represijas, kas var ietvert fizisku sodu, cietumsodu, nesamērīgu naudassodu un pat nāvēssodu, pārkāpjot tiesības uz reliģijas vai ticības brīvību; pauž bažas par minoritāšu pieaugošo vajāšanu to reliģijas vai ticības dēļ, kā arī prettiesiska kaitējuma nodarīšanu viņu pulcēšanās vietām; pauž atbalstu ANO īpašā referenta reliģijas vai ticības brīvības jautājumos sagatavotajam ziņojumam par reliģijas vārdā pastrādātu vardarbību; prasa ES īstenot ieteikumus par reliģisko kopienu savstarpēju dialogu iniciatīvām;

19. atzinīgi vērtē ES apņemšanos starptautiskos forumos veicināt reliģijas un pārliecības brīvību, tostarp atbalstīt ANO īpašā referenta reliģijas un pārliecības brīvības jautājumos mandātu; pilnībā atbalsta ES praksi uzņemties vadību par tematiskām rezolūcijām ANO Cilvēktiesību padomē un ANO Ģenerālajā asamblejā attiecībā uz šo jautājumu; pieprasa veikt konkrētus pasākumus, lai aizsargātu reliģiskās minoritātes, neticīgos, apostatus un ateistus, pret kuriem vērsti likumi par zaimošanu; uzskata, ka ir jāveic pasākumi gan starptautiskajos, gan reģionālajos forumos, uzturot atklātu, pārredzamu un pastāvīgu dialogu ar reliģiskajām apvienībām un kopienām, kā norādīts Līguma par Eiropas Savienības darbību 17. pantā;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

Sociālās un ekonomiskās tiesības

20. atzīst UNHCR centienus īstenot visas cilvēktiesības uz vienlīdzīgiem pamatiem un pievērst tām līdzvērtīgu uzmanību, izveidojot ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību jomas speciālo procedūru mandātu turētāju amatu; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi ratificēt ICESCR fakultatīvo protokolu, ar kuru izveido sūdzību un uzziņu mehānismus;

21. pauž dziļas bažas par galējas nabadzības pieaugumu, kas apdraud iespēju pilnībā izmantot visas cilvēktiesības; šajā sakarībā atzinīgi vērtē UNHCR īpašā referenta ziņojumu par galēju nabadzību un cilvēktiesībām (A/HRC/29/31) un atbalsta viņa priekšlikumus galējas nabadzības likvidēšanai; uzskata, ka ir svarīgi pievērsties pieaugošai nevienlīdzībai, lai cīnītos ar nabadzību kopumā, un veicināt sociālās un ekonomiskās tiesības, jo īpaši atvieglojot piekļuvi pārtikai, ūdenim, izglītībai, veselības aprūpei un mājokļiem;

22. uzskata, ka korupcija, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, sabiedrisko labumu nesaimnieciska pārvaldība un atbildības trūkums traucē vienlīdzīgi izmantot cilvēktiesības un apdraud demokrātiskos procesus, tiesiskumu, taisnīgu tiesvedību un tādus sabiedriskos pakalpojumus kā izglītība un veselības aprūpes pamatpakalpojumi; uzskata, ka korupcijas apkarošanā ļoti svarīgi ir pasākumi, kuru mērķis ir nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, jo īpaši tiesības uz informāciju, uz vārda un pulcēšanās brīvību, uz neatkarīgu tiesu varu un demokrātisku līdzdalību sabiedriskajās lietās;

23. uzsver, ka minoritāšu kopienām trešās valstīs ir īpašas vajadzības, un ka būtu jāveicina to pilnīga vienlīdzība visās ekonomiskās, sociālās, politiskās un kultūras dzīves jomās;

24. aicina ANO dalībvalstis, tostarp ES dalībvalstis, pieprasīt, lai visi speciālo procedūru mandātu turētāji pievērstu īpašu uzmanību jautājumiem, kas skar pirmiedzīvotāju sievietes, jauniešus un personas ar invaliditāti, un ziņot par šādiem jautājumiem UNHCR; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD), Komisiju un dalībvalstis atbalstīt pirmiedzīvotāju līdzdalību UNHRC sesijās; aicina EĀDD un dalībvalstis aktīvi atbalstīt sistēmas mēroga rīcības plānu par pirmiedzīvotājiem, jo īpaši attiecībā uz regulāru apspriešanos ar tiem;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

25. atbalsta ANO Vadošo principu uzņēmējdarbībai un cilvēktiesībām efektīvu un visaptverošu īstenošanu; mudina visas ANO dalībvalstis, tostarp ES dalībvalstis, izstrādāt un īstenot valsts rīcības plānus; uzskata, ka tirdzniecība un cilvēktiesības var būt savienojamas un ka uzņēmējiem ir nozīmīga loma cilvēktiesību un demokrātijas sekmēšanā; atkārtoti apliecina, ka ir ļoti svarīgi, lai ES un starptautiskie uzņēmumi uzņemtos vadošo lomu, veicinot starptautiskos standartus attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām;

26. aicina ANO un ES kopā ar starptautiskiem un Eiropas uzņēmumiem risināt arī problēmas, kas skar zemes tiesību aizstāvjus, kuri kļuvuši par upuriem represijām, tostarp draudiem, vajāšanai, patvaļīgai apcietināšanai, uzbrukumiem un slepkavībām;

27. atzinīgi vērtē ANO augstā cilvēktiesību komisāra iniciatīvu pastiprināt pārskatatbildības un tiesiskās aizsardzības projektu, lai palīdzētu izstrādāt taisnīgu un efektīvāku tiesiskās aizsardzības sistēmu vietējos tiesību aktos, jo īpaši attiecībā uz īpaši smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem uzņēmējdarbības nozarē; aicina visas valdības attiecībā uz cilvēktiesību pārkāpumiem saistībā ar uzņēmējdarbību pildīt savu pienākumu nodrošināt šajos pārkāpumos cietušu personu cilvēktiesību ievērošanu un tiesības uz tiesu iestāžu pieejamību, ņemot vērā, ka šie cilvēki saskaras gan ar praktiskiem, gan juridiskiem šķēršļiem attiecībā uz tiesiskās aizsardzības pieejamību valsts un starptautiskajā līmenī;

28. atzīmē, ka 2015. gada jūlijā pirmo sanākumi rīkoja ar UNHRC 2014. gada 26. jūnija rezolūciju izveidotā starpvaldību darba grupa ar neierobežotu sastāvu (IGWG), kuras mērķis ir izstrādāt tādu juridiski saistošu starptautisku instrumentu starptautiskām korporācijām un citiem uzņēmumiem, kas nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu; aicina ES atbalstīt centienus saskaņot savu politiku ar ESAO vadlīnijām daudznacionāliem uzņēmumiem un iesaka ES un tās dalībvalstīm aktīvi iesaistīties debatēs par ANO sistēmā veidojamu juridiski saistošu starptautisku instrumentu par uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

Migrācija un bēgļi

29. pauž bažas par visnopietnāko migrācijas krīzi kopš Otrā pasaules kara, arvien pieaugošam skaitam cilvēku pametot savas mājas vajāšanas, bruņotu konfliktu un vispārējas vardarbības dēļ, kā arī meklējot aizsardzību un labāku dzīvi, kā dēļ viņi riskē ar savu dzīvību bīstamos ceļojumos; aicina uz efektīvu un saskaņotu starptautisku rīcību migrācijas pamatcēloņu risināšanai; turklāt aicina ANO līmenī darīt vairāk, lai risinātu pašreizējās un nākotnes problēmas migrācijas jomā, nodrošinot pietiekamu finansējumu UNHCR, WFP un citām ANO struktūrām, kas piedalās pamatpalpojumu nodrošināšanā bēgļiem konfliktu zonās un ārpus tām; uzsver, ka svarīgs ir gan ANO īpašā referenta migrantu cilvēktiesību jautājumos veiktais darbs, gan viņa ieteikumi;

30. aicina visas valstis attiecībā uz migrāciju īstenot uz cilvēktiesībām balstītu pieeju, lai nodrošinātu migrantu tiesības migrācijas politikā un pārvaldībā, turklāt īpašu uzmanību pievēršot situācijai, kādā atrodas imigranti no atstumtām un mazāk aizsargātām grupām, piemēram, sievietes un bērni; aicina visas valstis novērst ar dzimumu saistītu vardarbību pret sievietēm un meitenēm un uzsver, cik svarīgi ir migrācijas politiku izstrādāt no dzimumu perspektīvas, lai reaģētu uz viņu īpašajām vajadzībām;

31. atgādina, ka visām valstīm ir pienākums ievērot un aizsargāt visu to jurisdikcijā nonākušo personu cilvēktiesības neatkarīgi no viņu pilsonības vai izcelsmes un neatkarīgi no viņu imigrācijas statusa; atgādina, ka visaptveroša migrācijas stratēģija ir cieši saistīta ar attīstības un humanitārās politikas virzieniem, tostarp ar humanitāro koridoru izveidi un humanitāro vīzu ieviešanu; atkārtoti aicina, lai visi sadarbības un atpakaļuzņemšanas nolīgumi ar trešām valstīm migrācijas jomā atbilstu starptautiskajiem tiesību aktiem; atgādina, ka migrantu atgriešanai vajadzētu notikt vienīgi pilnībā ievērojot viņu tiesības un pamatojoties uz brīvi un apzināti pieņemtiem lēmumiem, kā arī tikai tad, kad viņu valstī tiek garantēta viņu tiesību aizsardzība; aicina valdības izbeigt migrantu patvaļīgus arestus un patvaļīgas aizturēšanas; pauž bažas par migrantu un bēgļu diskrimināciju un viņu tiesību pārkāpumiem; šajā sakarībā aicina ANO dalībvalstis, tostarp ES dalībvalstis, ievērot tiesības meklēt un izmantot patvērumu;

Klimata pārmaiņas un cilvēktiesības

32. atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) ietvaros noslēgto Parīzes nolīgumu, kas attiecas uz pielāgošanos, ietekmes mazināšanu, tehnoloģiju attīstību un nodošanu un spēju veidošanu; aicina visas parakstītājvalstis pildīt savas apņemšanās; pauž nožēlu, ka UNFCCC nav nekādas atsaucis uz Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un aicina visus UNFCCC politikas virzienus un darbības balstīt uz cilvēktiesībām;

33. atgādina, ka klimata pārmaiņu nelabvēlīgā ietekme rada tūlītējus un potenciāli neatgriezeniskus pasaules mēroga draudus cilvēktiesību pilnīgai īstenošanai, un ka šīs pārmaiņas ievērojami ietekmē visneaizsargātākās iedzīvotāju grupas, kuru tiesību situācija jau tā ir nedroša; ar bažām atzīmē prognozes, ka ar klimatu saistīti negadījumi, piemēram, jūras līmeņa paaugstināšanās un ekstremālas laikapstākļu izmaiņas, kas vecina sausumu un plūdus, radīs vēl vairāk cilvēku bojāeju, iedzīvotāju pārvietošanos un pārtikas un ūdens trūkumu;

34. aicina starptautisko sabiedrību risināt ar terminu "klimata bēgļi" saistītās tiesiskās nepilnības, tostarp noteikt tā iespējamo definīciju;

Sieviešu tiesības

35. atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes nesen pieņemto rezolūciju Nr. 2242 par sievietēm, mieru un drošību, ar kuru sievietes tiek noteiktas par galveno komponentu visos centienos pievērsties globālām problēmām, tostarp arvien pieaugošajam vardarbīgajam ekstrēmismam, klimata pārmaiņām, migrācijai, ilgtspējīgai attīstībai, mieram un drošībai; atzinīgi vērtē ANO Globālā pētījuma secinājumus par to, kā tiek īstenota ANO Drošības padomes rezolūcija Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību, kuros uzsvērts, ka svarīga ir sieviešu vadība un līdzdalība konfliktu risināšanā un miera veidošanā, un ka viņu iesaistīšanās ir uzlabojusi humānās palīdzības sniegšanu, stiprinājusi miera uzturētāju centienus, veicinājusi miera sarunu pabeigšanu un palīdzējusi cīnīties pret vardarbīgu ekstrēmismu; aicina ANO un visas tās dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, lai nodrošinātu sieviešu autonomiju, viņu jēgpilnu iekļaušanu konfliktu novēršanā

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

un risināšanā un miera sarunās un miera veidošanas procesā, palielinot viņu pārstāvību visos lēmumu pieņemšanas līmeņos, tostarp valsts, reģionālās un starptautiskās iestādēs un mehānismos;

36. pauž sašutumu par to, ka kopš vardarbīgu ekstrēmistu grupējumu, piemēram, *Daesh* Sīrijā un Irākā vai *Boko Haram* Rietumāfrikā, izveides vardarbība pret sievietēm ieguvusi jaunus mērogus un seksuāla vardarbība ir kļuvusi par šo ekstrēmistu grupu mērķu, ideoloģijas un ienākumu avotu neatņemamu sastāvdaļu un rada jaunu būtisku problēmu starptautiskajai sabiedrībai; aicina visas valdības un ANO iestādes pastiprināt savu apņēmību cīņā pret šiem šausmīgajiem noziegumiem un atjaunot sieviešu cieņu, lai tām nodrošinātu tiesiskumu, nodarītā kaitējuma atlīdzināšanu un piemērotus atbalsta pasākumus;

37. uzskata, ka viens no veidiem cīņai pret ekstrēmismu ir sieviešu autonomijas garantēšana, novēršot starp sievietēm un vīriešiem pastāvošo nevienlīdzību, kas konfliktu laikā sievietes un meitenes padara neaizsargātas; uzsver, ka jāturpina meiteņu izglītošana bēgļu nometnēs, konfliktu zonās un apgabalos, kurus skārusi galēja nabadzība vai tādi ekstrēmi vides apstākļi kā sausums un plūdi;

38. uzsver, ka ir svarīgi nemazināt Pekinas rīcības platformas *acquis* nozīmi attiecībā uz to, ka izglītības un veselības aprūpes pieejamība ir pamata cilvēktiesības; uzsver, ka vispārēja piekļuve seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem veicina mātes un bērna mirstības samazināšanos; norāda, ka ģimenes plānošana, mātes veselība, viegla piekļuve kontracepcijai un piekļuve pilna apjoma seksuālās un reproduktīvās veselības pakalpojumiem ir sieviešu dzīvības glābšanas svarīgi elementi un palīdz atsākt normālu dzīvi gadījumos, ja viņas kļuvušas par izvarošanas upuri; uzsver nepieciešamību, īstenojot attīstības sadarbību ar trešām valstīm, koncentrēties galvenokārt uz šiem politikas virzieniem;

39. uzsver, cik svarīgi ir pasākumi, kas stiprina sieviešu vadību un līdzdalību visos lēmumu pieņemšanas līmeņos; aicina valstis nodrošināt sieviešu vienlīdzīgu pārstāvību sabiedriskās iestādēs un sabiedriskajā dzīvē, tajā skaitā īpašu uzmanību pievēršot mazākumtautību sieviešu iekļaušanai;

40. aicina Komisiju, EĀDD un priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos turpināt veicināt sieviešu un meiteņu līdzdalību politiskajā un ekonomiskajā dzīvē, iekļaujot dzimumu līdztiesības principu visās ārpolitikas jomās un programmās, tostarp izmantojot strukturētus dialogus ar trešām valstīm, publiski izvirzot ar dzimumu saistītus jautājumus un šim nolūkam nodrošinot pietiekamus resursus;

Bērnu tiesības

41. atbalsta ES centienus veicināt bērnu tiesību ievērošanu, jo īpaši veicinot bērnu nodrošinājumu ar ūdeni, sanitāriju, veselības aprūpi un izglītību, nodrošinot bruņotos grupējumos iekļautu bērnu rehabilitāciju un reintegrāciju, izskaužot bērnu darbu, spīdzināšanu, aizdomas par bērnu saikni ar ļaunajiem gariem, cilvēku tirdzniecību, laulības ar bērniem un bērnu seksuālu izmantošanu, kā arī palīdzot bērniem bruņotos konfliktos un nodrošinot konfliktu zonu un bēgļu nometņu bērniem izglītības iespējas;

42. atgādina, ka Konvencijā par bērnu tiesībām, kas tika pieņemta 1989. gadā un ir visplašāk ratificētais starptautiskais cilvēktiesību akts, ir noteiktas vairākas bērnu tiesības, tostarp tiesības uz veselību un izglītību un tiesības rotaļāties, kā arī tiesības uz ģimenes dzīvi, aizsardzību pret vardarbību un diskrimināciju un tiesības tikt uzklausītiem; aicina visas šā līguma parakstītājas pildīt savus pienākumus;

43. atzinīgi vērtē ANO plānu veikt pasaules mēroga pētījumu, lai ar uzraudzības un novērtēšanas analīzi noteiktu, kā tiek īstenoti spēkā esošie starptautiskie tiesību akti un standarti, kā arī novērtētu valstu konkrētās iespējas uzlabot politiku un risinājumus; mudina visas valstis atbalstīt šo pētījumu un aktīvi piedalīties tajā;

44. ar bažām atzīmē, ka 2015. gadā valstīs visā pasaulē vairākas personas tika notiesātas uz nāvi par noziegumiem, ko izdarījušas pirms 18 gadu vecuma sasniegšanas, un tika sodītas ar nāvi, neraugoties uz ANO Konvencijā par bērnu tiesībām paredzēto aizliegumu piemērot nāvessodu nepilngadīgajiem;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

LGBTI personu tiesības

45. pauž bažas par to, ka vairākās valstīs vēl arvien ir spēkā diskriminējoši tiesību akti un prakse un sastopama vardarbība pret personām to seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ; mudina rūpīgi uzraudzīt LGBTI personu stāvokli valstīs, kur nesēn pieņemti pret LGBTI personām vērsti likumi; pauž nopietnas bažas par tā dēvētajiem "prepropagandas" tiesību aktiem, kas ierobežo vārda un pulcēšanās brīvību, tostarp arī Eiropas valstīs;

46. atkārtoti pauž atbalstu augstā cilvēktiesību komisāra pastāvīgajiem pūliņiem veicināt un sargāt LGBTI personu iespējas izmantot visas cilvēktiesības, jo īpaši sagatavojot paziņojumus, ziņojumus un brīvības un vienlīdzības kampaņu; mudina Augsto komisāru turpināt cīņu pret diskriminējošiem tiesību aktiem un praksi; pauž bažas par LGBTI cilvēktiesību aizstāvju pamatbrīvību ierobežojumiem un aicina ES palielināt atbalstu viņiem; norāda, ka LGBTI personu pamattiesības drīzāk tiek ievērotas tad, ja šīm personām ir iespējas attiecības legalizēt;

Cilvēktiesību iesaiste visos ES politikas virzienos un saskaņotība

47. aicina ES veicināt cilvēktiesību principa universālumu un nedalāmību, tostarp pilsoniskās, politiskās, ekonomiskās, sociālās un kulturālās tiesības, atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienību 21. pantam un Vispārīgajiem noteikumiem attiecībā uz Savienības ārējo darbību;

48. atkārtoti aicina ES pieņemt uz tiesībām balstītu pieeju un integrēt cilvēktiesību ievērošanu tirdzniecībā, investīciju politikas virzienos, publisko pakalpojumu un attīstības sadarbības jomās un kopējā drošības un aizsardzības politikā; uzsver arī to, ka ES cilvēktiesību politikā būtu jānodrošina tās iekšējās un ārējās politikas virzienu saskaņotība atbilstoši ES Līgumā noteiktajām saistībām;

49. turklāt atgādina, cik ES ir svarīgi aktīvi un pastāvīgi iesaistīties ANO cilvēktiesību mehānismos, jo īpaši Trešās komitejas, Ģenerālās Asamblejas (ANO ĢA) un UNHCR darbā; atzīst EĀDD, ES delegāciju Ņujorkā un Ženēvā un dalībvalstu centienus palielināt ES konsekvenci attiecībā uz cilvēktiesību jautājumiem ANO līmenī, izmantojot savlaicīgas un būtiskas konsultācijas, lai nodrošinātu vienota viedokļa paušanu; mudina ES rīkoties aktīvāk, lai tiktu sadzirdēts tās viedoklis, tostarp pastiprinot arvien pieaugošo pārrobežu reģionālo iniciatīvu praksi, kā arī veicot līdzsponsorēšanu un uzņemoties vadošo lomu attiecībā uz rezolūcijām; atkārtoti aicinājumu panākt labāku ES rīcības pamanāmību visos daudzpusējos forumos;

50. aicina ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos turpināt uzlabot ES cilvēktiesību politikas efektivitāti, saskaņotību un pamanāmību UNHCR kontekstā un turpināt attīstīt ciešu sadarbību ar OHCHR un speciālajām procedūrām;

51. stingri uzsver nepieciešamību sagatavot un saskaņot ES nostāju attiecībā uz UNHRC sesijām un risināt jautājumu par konsekvenci ES ārējās un iekšējās cilvēktiesību politikas virzienos;

52. atgādina par to, cik svarīgi ir saglabāt institucionalizēto praksi nosūtīt Parlamenta delegāciju uz UNHRC un ANO Ģenerālo asambleju;

53. aicina ES dalībvalstis UNHRC īstenot principiālāku un neselektīvu pieeju;

Bezpilota lidaparāti un autonomie ieroči

54. atkārtoti aicina ES Padomi izstrādāt vienotu ES nostāju attiecībā uz bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošanu, lielāko nozīmi piešķirot cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību ievērošanai un risinot tādu jautājumus kā tiesiskais regulējums, samērīgums, atbildība, civiliedzīvotāju aizsardzība un pārredzamība; atkārtoti mudina ES aizliegt tādu pilnībā autonomu ieroču izstrādi, ražošanu un izmantošanu, kas ļauj izdarīt uzbrukumu bez cilvēka iejaukšanās; uzsver, ka cilvēktiesības būtu jāiekļauj visos ar trešām valstīm risināmos dialogos par terorisma apkarošanu;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

Terorisma apkarošana

55. atzinīgi vērtē EĀDD un Komisijas sagatavotās un Padomes apstiprinātās vadlīnijas par terorisma apkarošanu, kuru mērķis ir nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, plānojot un īstenojot terorisma apkarošanas palīdzības projektus ar trešām valstīm; šajā sakarībā atgādina, ka pamattiesību un brīvību ievērošana ir pamats veiksmīgai politikai cīņā pret terorismu, tostarp, izmantojot digitālās uzraudzības tehnoloģijas; uzsver nepieciešamību izstrādāt efektīvas saziņas stratēģijas cīņai pret teroristu un ekstrēmistu propagandu un vervēšanas metodēm, jo īpaši tiešsaistē;

Demokratizācija

56. ierosina ES pastiprināt centienus, lai izstrādātu visaptverošāku pieeju demokratizācijas procesiem, kuros brīvas un godīgas vēlēšanas ir tikai viens no elementiem, ar mērķi sniegt pozitīvu ieguldījumu demokrātisko iestāžu stiprināšanā; uzskata, ka paplašināšanās un kaimiņattiecību politikā pārejas procesa paraugprakses apmaiņa būtu jāizmanto, lai atbalstītu un konsolidētu citur pasaulē notiekošos demokratizācijas procesus;

Attīstība un cilvēktiesības

57. uzsver, to, ka ES lielu nozīmi piešķir 2030. gada programmas 16. ilgtspējīgas attīstības mērķim par mieru un tiesiskumu, kam vajadzētu būt vienai no prioritātēm visos ārējos un iekšējos pasākumos, jo īpaši attiecībā uz attīstības sadarbības finansēšanu;

Sports un cilvēktiesības

58. pauž nopietnas bažas, ka vairāki svarīgākie sporta pasākumi tiek rīkoti autoritārās valstīs, kurās notiek cilvēktiesību pārkāpumi; aicina ANO un ES dalībvalstis aktualizēt šo problēmu un sadarboties ar valstu sporta federācijām, uzņēmumiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām par to, kā praktiski noritēs piedalīšanos šādos pasākumos, tostarp saistībā ar gaidāmo FIFA Pasaules kausa izcīņu Krievijā 2018. gadā un Katarā 2022. gadā, kā arī Olimpiskajām spēlēm Pekinā 2022. gadā;

Starptautiskā Krimināltiesā

59. atkārtoti pauž pilnīgu atbalstu ICC darbam saistībā ar tās lomu centienos izbeigt to personu nesodāmību, kuras vainīgas vissmagākajos un starptautisko sabiedrību ietekmējošos noziegumos, un nodrošināt taisnīgumu kara noziegumu, noziegumu pret cilvēci un genocīda upuriem; turpina vērtīgi uzraudzīt jebkādos centienus mazināt šīs tiesas leģitimitāti vai neatkarību; mudina ES un tās dalībvalstis sadarboties ar Krimināltiesu un sniegt tai stingru diplomātisko, politisko un finansiālo atbalstu, tostarp arī ANO ietvaros; aicina ES, tās dalībvalstis un tās īpašos pārstāvjus aktīvi veicināt ICC, tās spriedumu izpildi un cīņu pret nesodāmību par Romas statūtu noziegumiem, tostarp stiprinot un paplašinot tās attiecības ar Drošības padomi un nodrošinot, ka tiek vispārēji ratificēti gan Romas statūti, gan to Kampalas grozījumi;

Vispārējā periodiskā pārskata (UPR) valstis

Gruzija

60. atzinīgi vērtē Gruzijas dalību ANO Cilvēktiesību padomē un nesen veikto UPR par Gruziju; atzīmē likumdošanas reformas, kuru rezultātā ir panākts zināms progress un uzlabojumi attiecībā uz tieslietu un tiesībaizsardzības jomu, prokuratūru, cīņu pret sliktu izturēšanos, bērnu tiesību, privātuma un personas datu aizsardzību un valsts iekšienē pārvietotām personām (IDP);

61. tomēr norāda, ka ir vajadzīgi turpmāki centieni attiecībā uz ļaunprātīgu izturēšanos, jo īpaši attiecībā uz pirmstiesas aizturēšanu un cietušo rehabilitāciju, atbildību par tiesībaizsardzības iestāžu pieļautajām ļaunprātībām, atbildību par valsts amatpersonu iepriekš izdarītiem pārkāpumiem, kā arī attiecībā uz minoritātēm un sievietēm tiesībām; uzsver, ka valdība saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesībām ir atbildīga par visu bērnu aizsardzību no vardarbības un aicina pārbaudīt visas labdarības iestādes, kas nodarbojas ar bērniem; aicina nodrošināt cietušo rehabilitāciju; turpina paust bažas par vārda un

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

plašsaziņas līdzekļu brīvību un to, ka novērotāji nevar piekļūt okupētajiem Abhāzijas reģioniem un Chinvali reģionam/ Dienvidosetijai, kur vēl arvien plaši izplatīti ir cilvēktiesību pārkāpumi; aicina Gruzijas valdību veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu turpmāku rīcību saistībā ar UPR procesā sniegtajiem ieteikumiem;

Libāna

62. pauž atzinību Libānai par gadiem ilgi īstenoto atvērto robežu un uzņemšanas politiku attiecībā uz Palestīnas, Irākas un Sīrijas bēgļiem, uzsver, ka šajā valstī ir pasaulē augstākais bēgļu īpatsvars (viens no četriem iedzīvotājiem ir bēglis), un prasa ES piešķirt vairāk resursu un cieši sadarboties ar Libānas iestādēm, lai palīdzētu šai valstij nodrošināt bēgļu un patvēruma meklētāju tiesību aizsardzību; šajā sakarībā pauž bažas par ziņojumiem, ka Sīrijas bēgļu vidū esot ievērojams skaits bērnu un/vai piespiedu laulību gadījumu; mudina Libānas valdību apsvērt iespēju grozīt tiesību aktus, kas regulē iecelšanu un uzturēšanos Libānā un izbraukšanu no tās;

63. atbalsta ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas (CEDAW) ieteikumus, aicinot īstenot pasākumus mājsaimniecības pakalpojumu jomā nodarbināto sieviešu labākai informēšanai par viņu cilvēktiesībām saskaņā ar CEDAW konvenciju, kurai Libāna ir pievienojusies; it sevišķi uzsver, ka ir jālikvidē *Kafala* sistēma un jānodrošina tiesu iestāžu pieejamība mājsaimniecībās nodarbinātām sievietēm migrantēm, cita starpā garantējot viņām drošību un dzīvesvietu laikā, kad norit tiesiskās un administratīvās procedūras attiecībā uz viņu statusu;

Mauritānija

64. uzsver — kaut arī Mauritānijas valdībai ir izdevies panākt progresu saistībā ar likumdošanas pasākumiem, kuru mērķis ir cīnīties pret visu veidu verdzību un verdzībai līdzīgu praksi, tomēr nepietiekami efektīva īstenošana veicina šāda veida prakses noturību; aicina iestādes ieviest pret verdzību vērstu likumu, uzsākt valsts mēroga, sistemātisku un regulāru neapkopoto datu vākšanu par visiem verdzības veidiem un veikt rūpīgu uz pierādījumiem balstītu pētījumu par verdzības vēsturi un dabu, lai izskaustu šādu praksi;

65. mudina Mauritānijas varas iestādes atļaut vārda un pulcēšanās brīvību saskaņā ar starptautiskajām konvencijām un savas valsts likumiem; aicina arī atbrīvot *Biram Dah Abeid*, *Bilal Ramdane* un *Djiby Sow*, lai viņi varētu turpināt savu nevardarbīgo kampaņu pret verdzību, nebaudoties no vajāšanas vai iebiedēšanas;

Mjanma

66. atzinīgi vērtē uz konkurenci balstītu vēlēšanu sarīkošanu 2015. gada 8. novembrī, kas ir svarīgs pagrieziena punkts valsts demokrātiskajā pārejā; pozitīvi vērtē Mjanmas vēlēšanu pausto apņemšanos turpināt valsts demokratizācijas procesu; tomēr turpina paust bažas par šo vēlēšanu konstitucionālo regulējumu, saskaņā ar kuru 25 % vietu parlamentā ir rezervētas militārpersonām; atzīst līdz šim gūtos panākumus attiecībā uz cilvēktiesībām, vienlaikus nosakot vairākas jomas, par kurām vēl arvien ir lielas bažas, tostarp minoritāšu tiesības un vārda, biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvība;

67. nosoda smago un plaši izplatīto rohingu diskrimināciju, ko vēl pasliktina šīs kopienas juridiskā statusa trūkums un pret nebudistiem arvien biežāk vērsta naida runa; aicina pilnībā, pārredzami un neatkarīgi izmeklēt visus ziņojumus par cilvēktiesību pārkāpumiem pret rohingiem un uzskata, ka Parlamenta 2015. gadā pieņemtie četri likumi "rases un reliģijas aizsardzībai" ir diskriminējoši attiecībā uz dzimumu; pauž bažas un vēlreiz prasa, lai Augstā cilvēktiesību komisāra birojam (OHCHR) tiktu atļauts izveidot biroju šajā valstī; uzsver, ka vēl pirms tiek pabeigtas sarunas par ES un Mjanmas investīciju nolīgumu, ir jāveic pilnīgs novērtējums par ietekmi uz ilgtspēju;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

Nepāla

68. atzinīgi vērtē to, ka 2015. gada 20. septembrī stājās spēkā jaunā Nepālas konstitūcija, kam būtu jāliek pamati valsts turpmākajai politiskajai stabilitātei un ekonomikas attīstībai; pauž cerību, ka tuvākajā nākotnē tiks risināti atlikušie problēmjautājumi, kas saistīti ar minoritāšu, tostarp dalītu, politisko pārstāvību un pilsonības tiesību aktiem;

69. pauž nožēlu par to, ka plaši izplatīta ir nesaukšana pie atbildības par pilsoņu kara laikā abu pušu izdarītajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, lai gan 2014. gada maijā tika pieņemts Likums par patiesību, izlīgumu un pazušanu; mudina Nepālas valdību pievienoties Starptautiskajai konvencijai par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu; nosoda ierobežojumus, kas piemēroti Tibetas bēgļu pamatbrīvībām; mudina Indiju atcelt neoficiālo Nepālas ekonomikas blokādi, kas apvienojumā ar postošo 2015. gada aprīļa zemestrīci ir izraisījusi humanitāro krīzi un dzen vēl gandrīz vienu miljonu nepāliešu nabadzības strupceļā;

Omāna

70. uzteic Omānu par to, ka tika izveidota valdības Nacionālā Cilvēktiesību komisija (NHRC) un izteikts atbilstošs uzaicinājums, lai 2014. gada septembrī valstī vēsturiskā vizītē varētu ierasties ANO īpašais referents jautājumos par tiesībām uz miermīlīgu pulcēšanos; pauž cerību, ka šie konstruktīvie pasākumi sekmēs Omānas intensīvāku sadarbību ar ANO cilvēktiesību pārstāvjiem un neatkarīgām cilvēktiesību organizācijām;

71. mudina Omānu veikt nepieciešamos pasākumus, lai mainītu situāciju, ko ANO īpašais referents raksturojis kā šajā valstī valdošu visaptverošu baiļu un iebiedēšanas klimatu; turpina paust bažas par visu politisko partiju aizliegumu un aicina valdību to pārskatīt; aicina ES iestādes un ES dalībvalstis sniegt tehnisku un juridisku palīdzību, lai palīdzētu Omānai radīt drošu un labvēlīgu vidi pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

Ruanda

72. pauž bažas par cilvēktiesību stāvokli Ruandā, tostarp par vārda un biedrošanās brīvības ierobežojumiem, demokrātisko iespēju mazināšanos politiskās opozīcijas partijām un neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības darbībām, kā arī par tiesu sistēmas neatkarībai labvēlīgas vides trūkumu; aicina Ruandas valdību izveidot demokrātijas telpu, kurā varētu brīvi darboties visas sabiedrības daļas;

73. pauž bažas par nesenojām konstitucionālajām izmaiņām, kuru mērķis ir ļaut pie varas esošajam prezidentam kandidēt vēl uz trešo pilnvaru termiņu; aicina Ruandas valdību ievērot Āfrikas Demokrātijas, vēlēšanu un pārvaldības hartu;

Dienvidsudāna

74. atzinīgi vērtē miera līgumu, ko pilsoņu kara izbeigšanai karojošās puses parakstīja 2015. gada 28. augustā, un kas paredz pagaidu varas dalīšanu, drošības pasākumus un hibrīdtiesas izveidi nolūkā tiesāt par visiem kopš konflikta sākuma izdarītajiem noziegumiem; atgādina, ka konfliktā ir tūkstošiem bojāgājušo un tā dēļ pārvietoti un par bēgļiem kļuvuši simtiem tūkstoši cilvēku;

75. aicina visas puses atturēties no cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, tostarp no starptautiskiem noziegumiem, piemēram, sodīšanas ar nāvi bez tiesas sprieduma, etniskas vardarbības, ar konfliktu saistītas seksuālās vardarbības, tostarp izvarošanas, kā arī uz dzimumu balstītas vardarbības, bērnu vervēšanas un izmantošanas, piespiedu pazušanas un patvaļīgas apcietināšanas un aizturēšanas;

76. atzinīgi vērtē UNHRC 2015. gada jūnija rezolūciju un OHCHR misijas izvietojumu ar uzdevumu uzraudzīt cilvēktiesību situāciju Dienvidsudānā un ziņot par to; aicina Cilvēktiesību padomi atbalstīt īpašā referenta par Dienvidsudānu iecelšanu, kura mandāts paredzētu uzraudzību un publisku ziņošanu par pārkāpumiem, palīdzību valdībai to ieteikumu īstenošanā, kurus sniegs OHCHR misija, un ieteikumu sniegšanu par to, kā panākt patiesu atbildību;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris

Venecuēla

77. pauž bažas par briesmīgo cilvēktiesību situāciju valstī, kas izriet no ekonomiskā, politiskā un sociālā klimata pasliktināšanās pēdējos gados; atkārtoti uzsver, ka vārda brīvība, neatkarīga tiesu vara un tiesiskums ir svarīgi jebkuras demokrātiskas sabiedrības elementi; aicina Venecuēlas iestādes nekavējoties atbrīvot opozīcijas līderus un visus miermīlīgos protestētājus, kuri patvaļīgi aizturēti, jo izmantojuši savas tiesības uz vārda brīvību un pamattiesības;

78. atzinīgi vērtē 2015. gada 6. decembra vēlēšanas un jaunās Nacionālās asamblejas izveidi; nosoda jebkādas mēģinājumus nepieļaut, ka pilnībā tiek īstenoti vēlēšanu rezultāti, kuri atspoguļo Venecuēlas iedzīvotāju gribu, piemēram, dažu demokrātiski ievēlētu deputātu mandātu apturēšanu; atgādina, ka jaunajai valdībai būs jārisina plašs cilvēktiesību jautājumu loks, piemēram, nesodāmība, atbildība par ārpustiesas slepkavībām, patvaļīgi aresti un aizturēšana, taisnīga tiesa, tiesu varas neatkarība, pulcēšanās un biedrošanās brīvība un plašsaziņas līdzekļu brīvība; uzsver, ka Venecuēlai pašlaik ir īpaša atbildība par cilvēktiesību ievērošanu, jo 2016. gada 1. janvārī tā uz trim gadiem kļuva par UNHCR locekli;

Sīrija

79. pauž bažas par dramatisko drošības un humanitāro situāciju Sīrijā; uzsver to, cik svarīgu darbu veic ANO Neatkarīgā starptautiskā izmeklēšanas komisija Sīrijas jautājumā; nosoda apzinātus un mērķtiecīgus uzbrukumus civiliedzīvotājiem, neselektīvus un nesamērīgus uzbrukumus, uzbrukumus civiliedzīvotājiem un aizsargājamiem kultūras mantojuma objektiem un aplenkumu un blokāžu izmantošanu sodīšanas nolūkā; uzsver, ka īpaša uzmanība jāveltī un atbalsts jāpiešķir no vardarbības cietušām sievietēm, kā arī sieviešu organizācijām un viņu līdzdalībai humānajā palīdzībā un konfliktu risināšanā; aicina ES un dalībvalstis nodrošināt izmeklēšanas komisijai pietiekamu finansējumu un tādējādi tā varētu īstenot savas pilnvaras, proti, konstatēt faktus un apstākļus par visiem nopietniem cilvēktiesību pārkāpumiem, un, ja iespējams, identificēt vainīgos, lai nodrošinātu, ka vainīgie pārkāpumos, tajā skaitā pārkāpumos, kas var tikt uzskatīti par noziegumiem pret cilvēci, tiktu saukti pie atbildības, tostarp nodoti Starptautiskajai krimināltiesībai;

80. atkārtoti pauž pārliecību, ka Sīrijas krīzes ilgtspējīgu risinājumu var panākt tikai ar iekļaujošu politisku risinājumu, kurš sekmētu patiesu politisku pāreju, kas atbilst Sīrijas iedzīvotāju likumīgajiem centieniem un ļautu tiem neatkarīgi un demokrātiski noteikt savu nākotni; atzinīgi vērtē 2015. gada 30. oktobra noslēguma deklarāciju par Vīnē notiekošo Sīrijas sarunu rezultātiem; atzinīgi vērtē 2015. gada 18. decembrī pieņemto ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 2254(2015);

81. pauž satraukumu par reliģisko un etnisko minoritāšu vajāšanu Sīrijā, kuru pārstāvji ir spiesti pāriet citā ticībā un godināt to, un kuriem vienīgi viņu ticības dēļ uzbrūk, ievaino, pārdod verdzībā un izmanto kā orgānu donorus;

Burundi

82. pauž dziļas bažas par mērķtiecīgiem uzbrukumiem cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem un viņu ģimenes locekļiem; asi nosoda politisko vardarbību, tūlītēju nāvessoda izpildi un citus cilvēktiesību pārkāpumus; aicina Burundi iestādes izbeigt šos pārkāpumus un ļaunprātības, kas būtu uzskatāmas par kritiski svarīgu un steidzamu prioritāti, un veikt objektīvu un neatkarīgu izmeklēšanu ar mērķi saukt vainīgos pie atbildības un nodrošināt upuriem kompensāciju;

83. turpina paust nopietnas bažas par krīzes humanitārajām sekām uz civiliedzīvotājiem valstī un reģionā kopumā; aicina ES turpināt strādāt, cenšoties panākt valdības un opozīcijas vienošanos, lai atkal varētu izveidot iekļaujošu un demokrātisku politisko sistēmu;

84. atzinīgi vērtē Cilvēktiesību padomes 2015. gada 17. decembrī rīkoto īpašo sesiju ar mērķi nepieļaut turpmāku cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Burundi, bet pauž nožēlu, ka tā tika sarīkota tik novēloti; aicina ātri izvietot neatkarīgu ekspertu misiju un mudina Burundi iestādes pilnībā sadarboties ar to;

Ceturtdiena, 2016. gada 21. janvāris*Saūda Arābija*

85. turpina paust nopietnas bažas par sistemātiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem šajā valstī; pauž dziļas bažas par satraucošo apjomu, kādā Saūda Arābijas tiesas 2015. gadā piespriedušas nāvessodu un tas ticis izpildīts; pauž satraukumu par pēdējās nedēļās veikto masveidīgo nāvessoda izpildi; aicina Saūda Arābiju noteikt nāvessoda moratoriju;

86. aicina Saūda Arābijas iestādes atbrīvot visus politiskos ieslodzītos, tostarp 2015. gada Saharova balvas laureātu *Raif Badawi*; aicina ES cieši sekot līdzi šim konkrētajam gadījumam;

87. atkārtoti uzsver, ka UNHRC locekļi būtu jāievēl no tām valstīm, kuras aizstāv cilvēktiesību ievērošanu, tiesiskumu un demokrātiju, taču Saūda Arābijā tas pašlaik nav vērojams; aicina Saūda Arābijas iestādes pilnībā sadarboties ar UNHRC speciālajām procedūrām un Augstā cilvēktiesību komisāra biroju;

Baltkrievija

88. atzinīgi vērtē pārējo politisko ieslodzīto atbrīvošanu 2015. gada augustā un aicina Baltkrievijas valdību rehabilitēt atbrīvotos politiskos ieslodzītos un pilnībā atjaunot viņu pilsoniskās un politiskās tiesības; pauž dziļas bažas par to, ka vēl arvien tiek ierobežota vārda brīvība un biedrošanās un miermīlīgas pulcēšanās brīvība; nosoda neatkarīgo un opozīcijas žurnālistu vajāšanu un cilvēktiesību aktivistu vajāšanu un aizturēšanu; mudina Baltkrieviju pievienoties globālajam moratorijam attiecībā uz nāvessoda izpildi, kas būtu pirmais solis uz tā pilnīgu atcelšanu; aicina valdību pilnībā sadarboties ar īpašo referentu un apņemties veikt reformas cilvēktiesību aizsardzībai, tostarp īstenojot gan īpašā referenta ieteikumus, gan citus cilvēktiesību mehānismus;

Tuvo Austrumu miera process

89. ņem vērā priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Padomes 2016. gada 18. janvārī pieņemtos secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu; pilnībā piekrīt Padomei, ka visu pušu apņemšanās ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskos cilvēktiesību aktus, tostarp attiecībā uz atbildību, ir miera un drošības stūrakmens, un ka Izraēlas apmetnes ir nelikumīgas saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un apdraud divu valstu risinājuma dzīvotspēju; pauž dziļu nožēlu, ka ANO īpašajam referentam par cilvēktiesību stāvokli palestīniešu teritorijās *Makarim Wibesono* nācās atkāpties no amata;

o

o o

90. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsēkretāram, ANO 69. Ģenerālās asamblejas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajam cilvēktiesību komisāram un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas ģenerālsēkretāram.